

Свята і звичай

Благовіщення Пресвятої Богородиці

В основі свята - повідомлення архангела Гавриїла Діві Марії «благої вісті» (звідси і Благовіщення) про народження у неї божественного немовляти, Спасителя роду людського.

В Україну свято прийшло з утвердженням християнства. В народі свято одержало назву «третє зустріч весни» (після Стрітення і Сорока Мучеників). Вважається, що весна в цей день остаточно поборола зиму, Бог благословляє землю і відкриває її для сівби. За народними уявленнями, лише після Бла-

говіщення можна було розпочинати польові роботи. Раніше ж «турбувати» землю вважалося великом гріхом. До цього свята лелеки за звичай прилітали з вирію та починали вити гнізда. Існує повір'я, що на Благовіщення відкривалася земля і з неї виповзали змії, вужі та інші плаузни.

Український народ особливо шанує свято Благовіщен-

и і суверо забороняє всяку працю того дня. Крім того, українські селяни пов'язують з цим святом багато приміт: яка погода на Благовіщення, така й на Великдень буде. Якщо на Благовіщення дощіде, то добре вродить жито. Якщо на Благовіщення вже сидять бузьки на яйцях, весна буде тепла.

Долі людські

Торік він тихо відзначив своє сімдесятп'ятиріччя у колі рідних - сестри Діани та її сім'ї. Телефонували зі

Спілки художників, вітали друзі, колеги, прихильники його творчості. Була ще одна учасниця урочистостей - юна білявка в червоному сарафані, яка дивилася на ювіляра з давньої акварелі.

...Талант до малювання та ліплення привів сільського хлопця Петра у столичний художній інститут. Успішно закінчивши другий курс, студент поїхав на практику до Хмельницького, неподалік яко-го розкинулося його рідне село.

Одного літнього ранку, працюючи над етюдами на околиці міста, він помітив удалині червону цятку, яка поступово наблизялася. Хвилина-друга - і крапка перетворилася на струнку дівочу постать в яскравому сарафані. Дівчина збирала польові квіти. В уяві молодого художника миттєво вималювався єтюд.

- Зупиніться! - гукнув незнайомці. Я хочу вас змалювати! Так вони познайомилися: десяти-класниця Льолька, яку по-дорослому звали Леонілою, і майбутній художник Петро.

Зав'язалася щира дружба, яка переросла в чисте, ніжне і водночас палке кохання. Восени хлопець не хотів повертатись до Києва - розлука з Льолькою здавалася нестерпною. Прощаючись на вокзалі, сказав кохані: «Як тільки закінчу школу, відразу одружимось».

Вони писали листи одне одному чи не щодня. В одному з них дівчина повідомила, що йде на золоту медаль і хоче вступати на економічний факультет Московського державного університету. Петро занепокоївся: це ж так далеко!

Леоніла таки отримала золоту медаль. Петро приїхав на її випускний і заговорив про одруження.

- Давай почекаємо, - лагідно сказала дівчина. - Подивимось, як у мене складеться з навчанням, ти диплом одержиш. Лише один рік.

Петро досі не розуміє, чому тоді

ЛЬОЛЬКА

ці логічні та розважливі Льольчині докази настільки його розгнівали.

- Ти мені ставши умови? - льодянім тоном уточнив він.

- Та ні, - м'яко заперечила дівчина. - Я тільки хочу, щоб ми не просто розписались, а могли спланувати повноцінне спільне життя...

Петро зупинився посеред танцю, сам не розуміючи, що з ним котиться, випалив:

- Або ми в липні одружуємося і їдемо до Києва, або розходимося навіки!

- Петю, не гарячкуй... - благально мовила Льолька.

- Я все сказав. А ти думай! - з цими словами розлючений Петро пішов із випускного вечора.

Дівчина йому телефонувала, але він не хотів з нею розмовляти. Згодом дізнався - Льолька таки вступила до МДУ.

Писала Петру, готова була приїхати до нього в Київ, кликала його до Москви, але він затягався: на жоден лист не відповів. А на четвертому курсі одружився з одногрупницею Світланою. Через рік, коли вони приїхали до його батьків, туди несподівано зателефонувала Леоніла. Трубку взяла Світлана, котра, звичайно ж, відрекомендувалася Петровою дружиною. Більше Льолька його не турбувалася...

Петро успішно закінчив інститут, влаштувався художником-оформлювачем на велике київське підприємство, районна рада

приємство. «Я в парі, а вона самотня», - самовдоволено, як останній йолоп, тішився він. Та життя обернулося так, що кар'єра йшла вгору, а от шлюб після більш як десяти років супільних сварок розпався. Петро одружився вдруге - з юною довгоного лаборанткою. Якось на одній із виставок у Будинку художника він несподівано зустрів Леонілу. Мала вигляд стильної і впевненої в собі жінки. Вгледівши Петра, усміхнулась і пішла в його бік. Але в цей момент до Петра підійшла дружина, досить відверто поціпувала й почала ще щебетати. Вираз Льольчичного обличчя враз змінився, і вона пройшла повз нього.

Потім спільній знайомий розповідав, що за півроку до цієї виставки, випадково зустрівши її в Москві, сказав про його розлучення. Можливо, Льолька приїхала на виставку, ще не знаючи про його новому раптове одруження.

З другою дружиною вони розбіглися, не проживши разом і трохи років. До сорока літ Петро встиг ще раз одрухитися, в сім'ї народилася донька, але родинне життя знову не склалося. Постійно в його житті залишалася тільки Льолька - яскрава цятка, щоправда, вже не вдяліні, а в минулому...

Він із головою поринув у роботу - картини, скульптури, нагороди, премії за них... А майстерню в центрі Києва, яка стала його другою домівкою, незмінно прикрашав етюд: pole, на якому дівчина в червоному сарафані збирає квіти. Льолька...

Та згодом Петру стало боляче дивитися на той малюнок, і він відав його сестрі Діані. Зате подумки дедалі частіше поверталися до свого першого кохання: «Молодий був, гарячий, поспішив із одруженням на зло Леонілі, а зло залягало тільки собі...».

Як склалося Льольчине життя, він не знає. Зате переконаний в іншому - юна дівчина, котра зійшла на художнє полотно просто з квітучого поля, була його долею...

Таїсія ЦЕГЕЛЬНА

РІШЕННЯ

дводцять першої сесії районної ради шостого скликання від 28 березня 2014 року

Про затвердження цін на роботи (послуги) Комунальної установи «Трудовий архів» Андрушівської районної ради

Керуючись ст.ст. 43, 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», розглянувши подані Комунальною установою «Трудовий архів» Андрушівської районної ради матеріали, враховуючи рекомендації Житомирського обласного територіального відділення Адміністративного комітету України від 31.12.2013 р. № 120/4-4585, постійних комісій районної ради з питань бюджету та комунальної власності, з питань промисловості, транспорту, зв'язку та розвитку підприємництва, районна рада

ВИРИШИЛА:

1. Затвердити Положення про порядок надання платних послуг Комунальною установою «Трудовий архів» Андрушівської районної ради (Додаток 1)

2. Затвердити ціни на роботи (послуги), що виконуються Комунальною установою «Трудовий архів» Андрушівської районної ради (Додаток 2).

3. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію районної ради з питань бюджету та комунальної власності (Казмірук В. А.).

Голова ради В. В. КОСТИК

ЦІНИ НА РОБОТИ (ПОСЛУГИ), ЩО ВИКОНОЮТЬСЯ КОМУНАЛЬНОЮ УСТАНОВОЮ «ТРУДОВИЙ АРХІВ» АНДРУШІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ

Додаток 2 до рішення дводцять першої сесії
районної ради шостого скликання
від 28 березня 2014 року

№ п/п	Найменування видів робіт (послуг)	Одиниця вимірю	Ціна за одиницю вимірю (грн.коп.)
1. Виконання запитів та видача довідок			
1	Виконання запиту (вивчення запиту, визначення фондів для перегляду, вивчення ДА та документів, виявлення необхідних відомостей, написання довідки за установленою формою) та видача довідки про заробітну плату, стаж	1 довідка	46,00
2	Виконання запиту (вивчення запиту, визначення фондів для перегляду, вивчення ДА та документів, виявлення необхідних відомостей, написання довідки за установленою формою) та видача довідки з наказом	1 довідка	24,00

Заступник голови районної ради В. Б. ШПАКІВСЬКИЙ

5 квітня святкуватиме свій день народження протоієрей храму Різдва Пресвятої Богородиці ОТЕЦЬ МИКОЛАЙ.

З цієї нагоди зичимо Вам, отче, сил і здоров'я, благополуччя і родинної радості. Нехай Бог благословить Вас на самовіддану службу Всешишньому і всім чесним мирянам.

З повагою прихожани храму

5 квітня святкуватиме свій ювілейний 70-й день народження дорога матуся, найкраща у світі бабуся ПАВЛОВА Юзефа Францівна із с. Мала Пятигірка.

Цілуєм руки ніжні твої, мамо,
Вклоняємось низенько до землі,
Найкращі всі слова, які ми знаєм,
В святковий день вітаннями прийми.

Живи для нас, радій землі святій,
За це ми широ дякуємо Богу!

І хай від тебе добрій ангел твой

Відверне біль, страждання і тривогу.

О, Боже, ти живеш над нами,

Тебе благаємо в цей час:

Пошли здоров'я нашій мамі

І збережі її для нас!

З любов'ю та повагою доночка Тетяна, син Ігор, зять Володимир, невістка Ольга, онуки Максим, Аліна, Вова, Яна, Діма, Альона

1 квітня відзначила своє 18-річчя наша дорога донечка, племінниця, внучка ДANIЛЬЧУК Вікторія Валеріївна

з м. Андрушівка.

Ми широ вітаємо тебе, люба наша, з цією світлою датою.

Дитячі роки промайнули,

Прийшла до тебе юність золота.

Нехай у щасті та здоров'ї

Проходять всі твої літа.

Бери з життя усе найкраще,

Живи в любові й доброті,

Нехай лише троянди квітнуть

У молодім твоїм житті.

З любов'ю та повагою тато, мама, сестра Каріна, бабуся Оля та сім'я Капіцьких